

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 76.

Fjerde Session.

55de Møde.

Tredagen d. 1ste April.

(Fortf.)

Blechingberg (fortsat): Det næstes ikke med at søge Betyggelse paa en af disse Veie, men idet det søger Garantien ad to Veie, ere disse to Veie ikke indbyrdes overensstemmende med hinanden. Men dernæst maatte det, efter min For- mening, være en Betragtning, som paatrængte sig os, at den Anskuelse, der er fulgt i den 2den Paragraph, ikke stemmer med Grundsætningerne i den nyere Tids Valglove, nemlig at tillægge Eiendomsret, Fæste, Beneficium, eller, om det saa skal være, Besiddelse og Brug af visse faste Eiendomme, den udelukkende Character at give Afgang til Valgret, saaledes at de, der ikke ere i dette Tilfælde, derved ere udelukkede. Fra disse forskjellige Synspunkter har jeg, ukjendt med de dervedværende locale Forhold, været i megen Tvivl om Rigtigheden af det foreliggende Lovudkast i det Punkt, hvorom her er Spørgsmaal. Det har derimod vist sig for mig som Noget, jeg snarere kunde være tilbøielig til, end til at holde paa det, der er foreslaaet fra Lagtingets Side, at gaae ind paa en moderat Afgiftscensus ogsaa i § 2, det være sig nu, at den bestod i en Pengesyddelse eller i en Ydelse af Naturalier eller i en Ydelse af Arbejde til det Offentlige, til Staten eller Kommunen. Dette vilde være i Consequens med den Veie, som den 3die Paragraph har fulgt, og dette vil da saaledes ogsaa være et af de Punkter, som kunde blive Gjenstand for den Overveielse, som jeg imøde- seer med den høitærede Minister. De øvrige Punkter, der ere berørte, skal jeg ikke opholde Thinget med for Tiden at omtale.

Orsted: Da det Lovudkast blev forhandlet,

som ligger til Grund for Loven af 26de Marts f. A., stemte jeg ikke for det, fordi det indeholdt Afvigelser fra det af Regjeringen forelagte Ud- kasts § 2 og 12. Det er netop disse to Punkter, der igjen ere foreslaaede afandrede ved den Behandling. Sagen har faaet i Lagt- hinget, hvorefter Loven igjen skulde bringes væ- sentligt i Overensstemmelse med det Regje- ringsudkast, som var forelagt, da Sagen sidst blev behandlet. Jeg kan derfor ikke andet end nu stemme for, at man bør holde fast ved de Forandringer, der ere gjorte.

Med Hensyn til § 12, som var en af de Paragrapher, der var Spørgsmaal om paa den Tid, er der nu ikke nogen Strid, da nu Alle ere enige om, at de tidligere paa Rigsdagen foreslaaede stadige Udvalg, der skulde træde sammen med Amtmanden i alle Sager, der kunde være af større Bigtighed, var noget upraktisk og befojeligt. Der er derimod med Hensyn til § 2, som væsentligt er vendt til- bage til Regjeringsudkastet, nu gjort den Ind- vending, at det skulde være meget vanskeligt paa Færøerne at udfinde, hvem der var Eier af det forresten ubetydelige Jordstykke, som be- høves for at stifte Valgret. Men jeg maa med den høitærede Indenrigsminister være enig i, at disse Indvendinger gaae ud paa et alt- for subtilt Begreb om Maaden, hvorpaa Valg- retten skal documenteres. Som han meget rig- tigt bemærkede, er Eiendomsretten ældre end Skjodes og Panteprotocollerne, og det er vist, at man paa Færøerne meget godt har Begreb om, hvem der er Eier af en Jord, uagtet det ikke, eller dog kun i meget faa Tilfælde, kan documenteres gennem Skjodes og Panteproto- collerne; det vil især vise sig ved Arvesald, at Folk erkjendes, endog gennem Retten, for Eiere, uden at Eiendomsadkomsterne kunne le- gitimeres. Det er ogsaa i § 27 af Ständer-